

1. Πλαίσιο οικονομικού προγραμματισμού

Για να εξυγιανθεί και να μπει σε νέα φάση λειτουργίας το σύστημα υποστήριξης του ελεύθερου θεάτρου στο σύνολό του, η Ομάδα Εργασίας εκτιμά ότι πρέπει να σταθεροποιηθεί ο χρονικός προγραμματισμός της διαδικασίας των επιχορηγήσεων (από την προκήρυξη ως την εκταμίευση της τελευταίας δόσης) σε συγκεκριμένες ημερομηνίες. Μ' αυτό τον τρόπο, οι αιτούντες θα έχουν τη δυνατότητα να διαμορφώνουν εγκαίρως τον καλλιτεχνικό προγραμματισμό τους και να τον τηρούν με συνέπεια.

2. Η νομική μορφή των επιχορηγούμενων φορέων

Σήμερα, απαραίτητη προϋπόθεση για να επιχορηγηθεί φορέας που δραστηριοποιείται στον θεατρικό χώρο, είναι να έχει τη μορφή αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας. Ερευνάται κατά πόσον είναι σκόπιμο να διατηρηθεί η εν λόγω προϋπόθεση, η οποία στην πράξη έχει αποδειχθεί ιδιαίτερα προβληματική για τους καλλιτέχνες του θεάτρου. Για να ευνοηθεί η ανάπτυξη νέων δυνάμεων και εγχειρημάτων καθώς και οι συμπράξεις ανεξάρτητων καλλιτεχνών, προτείνεται να εξεταστεί ένα νέο νομικό πλαίσιο που θα επιτρέπει και σε φυσικά πρόσωπα να καταθέτουν αιτήσεις για συγκεκριμένες παραστάσεις/δράσεις.

3. Η συγκέντρωση της καλλιτεχνικής δραστηριότητας στην Αθήνα

Η συντριπτική πλειοψηφία των επιχορηγούμενων θιάσων ή σχημάτων δραστηριοποιείται καλλιτεχνικά στην Αθήνα. Ενόψει της αδήριτης ανάγκης να υπάρξει μία «θεατρική αποκέντρωση», εξετάζεται κατά πόσον θα ήταν σκόπιμο να τεθεί, ως προϋπόθεση για την επιχορήγηση ενός φορέα, η παρουσίαση της δουλειάς του και στην περιφέρεια.

4. Πληθωρισμός θεατρικών ομάδων και πολυδιάσπαση δυνάμεων

Με δεδομένο τον πληθωρισμό παραστάσεων στην Αθήνα, είναι απ' όλες τις απόψεις θεμιτή (ενδεχομένως και σκόπιμη) η συνένωση σχημάτων και καλλιτεχνών. Γι' αυτό προτείνεται η *διεύρυνση των κατηγοριών* που δικαιούνται να υποβάλουν αίτηση επιχορήγησης αλλά και των τύπων των προτάσεων που μπορούν να υποβληθούν, ώστε να ενισχυθούν οι καλλιτεχνικές συμπράξεις και τα δίκτυα σχημάτων αλλά και ο, παράλληλος με τη θεατρική παραγωγή, χώρος της έρευνας, της υποδοχής και διαμόρφωσης νέων τάσεων, της διάδρασης με το εξωτερικό. Προτείνεται ακόμη ένα σύστημα αξιολόγησης πολλαπλών κριτηρίων, καθένα εκ των οποίων θα παίρνει συγκεκριμένη ποσόστωση, η οποία θα

αυξομειώνεται κατ' έτος ανάλογα με τους στόχους της πολιτικής του ΥΠ.ΠΟ.Τ. για το θέατρο. Μ' αυτό τον τρόπο θα εξασφαλίζεται μεγαλύτερη «αντικειμενικότητα» κατά τη φάση της αξιολόγησης των κατατεθειμένων προτάσεων.

Το δίλημμα «πολλά σε λίγους ή λίγα σε πολλούς» που επανερχόταν στις συσκέψεις των επιτροπών για τις επιχορηγήσεις τουλάχιστον κατά την τελευταία δεκαπενταετία, έχει ξεπεραστεί από την ίδια τη θεατρική πραγματικότητα (είναι εντυπωσιακή η ταχύτητα με την οποία αναδύονται συνεχώς νέα σχήματα). Το σημερινό στοίχημα είναι η εξεύρεση του σημείου ισορροπίας ανάμεσα στην ανάγκη για υποστήριξη των εδραιωμένων σχημάτων αλλά και για δημιουργία υποδομών για την ανάδειξη και κυκλοφορία των πιο δυναμικών και υποσχόμενων νέων καλλιτεχνών, ομάδων, συμπράξεων (ανεξαρτήτως ηλικίας και γενιάς).

5. Το πρόβλημα της θεατρικής στέγης

Πολλές, ιδίως νέες ή πρωτοεμφανιζόμενες, θεατρικές ομάδες αντιμετωπίζουν μεγάλη δυσκολία στην προσπάθεια να «συναντηθούν» με το κοινό, λόγω του υψηλού κόστους ενοικίασης θεατρικής στέγης. Τίθεται το ερώτημα κατά πόσον θα ήταν σκόπιμο μέρος των επιχορηγήσεων του ελεύθερου θεάτρου να λαμβάνει τη μορφή οικονομικής ενίσχυσης προς τις εν λόγω ομάδες (λ.χ. επιδότησης ενοικίου), ώστε να διευκολυνθεί η από μέρους τους εξεύρεση θεατρικής στέγης. Ακόμη εξετάζεται το ενδεχόμενο δημιουργίας ενός πολυχώρου σε ακίνητο που θα διαχειρίζεται το ίδιο το Υπουργείο, στον οποίο θα μπορούσαν να παρουσιάζονται οι εκάστοτε κατατιθέμενες καλλιτεχνικές προτάσεις κατόπιν αξιολόγησης.

6. Η δυσκολία πρόσβασης στη διεθνή σκηνή. Το ζήτημα της κινητικότητας των ελληνικών θεατρικών σχημάτων εκτός συνόρων

Η ελληνική θεατρική παραγωγή, όπως και η σύγχρονη ελληνική δημιουργία στο σύνολό της, πρέπει να εξαχθεί στην Ευρώπη και τον κόσμο, ώστε να περιοριστεί το τρέχον καθεστώς καλλιτεχνικών έργων που παράγονται για «εσωτερική κατανάλωση». Ειδικά στον χώρο του θεάτρου, με δεδομένη τη δυσκολία πρόσβασης των ελληνικών θεατρικών σχημάτων στη διεθνή σκηνή και την περιορισμένη κινητικότητα μεμονωμένων καλλιτεχνών ή θιάσων εκτός συνόρων, εξετάζονται οι τρόποι με τους οποίους το ΥΠ.ΠΟ.Τ. θα μπορούσε να παρέμβει δραστικά ώστε να γίνει γνωστό και εκτός επικράτειας το υψηλών ποιοτικών χαρακτηριστικών θέατρο που παράγεται στη χώρα μας. Και βεβαίως να

ενταχθούν και οι Έλληνες δημιουργοί του θεάτρου στο δίκτυο και στον διάλογο των, Ευρωπαίων καταρχήν, συναδέλφων τους.